

דעם רבינ'ס

איכס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער ריינער קוואל

זיך האלטן אינאיינעם

א גוטן לעכטיגן שבת פאר אלע טייערע קינדער.

מיר דארפן דאנקן דעם אויבערשטן אז מיר האבן זוכה געווען געווען צו צינדן די הייליגע חנוכה ליכט אכט טעג. מיר האבן געזאגט הלל שלם אכט טעג, אויף דעם אליין דאנק מען דאנקען צו השם יתברך.

מיטן כח פון חנוכה וועלן מיר זיך קענען דערהאלטן אין אלע נסיונות וואס גייט אריבער אויף אונז.

די וואף אין די פרשה ליינט מען אין די הייליגע תורה אז יעקב אבינו פאר ער גייט אראפ קיין מצרים זאגט אים דער אויבערשטער: "אל תירא מרדה מצרים" האב נישט מורא אראפצוגיין קיין מצרים, ווייל "אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה" איך אליין וועל אראפגיין קיין מצרים און איך אליין וועל דיר ארויסנעמען און אויפהייבן פונעם לאנד מצרים.

ר' נתן זאגט אין לקוטי הלכות אז עס שטייט אין הייליגן זהר הקדוש און אין נאך ספרים הקדושים, אז אין דעם פסוק איז מרומז אלע סודות פונעם גלות וואס דארף אריבערגיין אויף כלל ישראל. דער עיקר גלות איז דער גלות הנפש - אלע שוועריקייטן, עליות און ירידות וואס קאכט זיך איבער אויף יעדן איינעם.

די ירידות זענען מרמז אויפן גלות, די עליות זענען מרמז אויף די גאולה. דער עיקר איז מען זאל זיך דערהאלטן דוקא ווען ס'איז גאר שווער און ביטער, ווען עס דאכט זיך אז ס'איז נישט פארהאן קיין וועג ארויס, עס איז זייער פינסטער, דוקא

דעמאלט דארף מען וויסן און געדענקען אז דער אויבערשטער וועט נישט פארלאזן און וועט זיכער העלפן און רחמנות האבן, אזוי ווי עס שטייט אין תהלים אם אמרתי מטה רגלי חסדך ה' יסעדני.

דער אויבערשטער איז שטענדיג מיט אונז, סיי אין גלות ווען עס דאכט זיך חס ושלום אז דער אויבערשטער האט אונז פארלאזט, דארף מען וויסן און געדענקען אז "אנכי ארד עמך מצרימה", אזוי אויף ווען דער אויבערשטער העלפט, וואס איז א בחינה פון א גאולה, דארף מען וויסן אז דאס איז אויך פון באשעפער, אזוי ווי עס שטייט ואנכי אעלך גם עלה.

קומענדיגע וואך איז עשרה בטבת. אלע אידן פאסטן און מען זאגט סליחות, ווייל אין דעם טאג האבן די גוים צעבראכן די חומות פון ירושלים און דורכדעם איז געשען דער חורבן בית המקדש. נאך א גרויסע צרה איז געשען, עס איז אין דעם טאג נסתלק געווארן דער גרויסער הייליגער צדיק הגאון

הקדוש רבי נתן זי"ע דער תלמיד מבהק פונעם רבי'ן, וואס דער רבי אליין האט עדות געזאגט אויף אים און געזאגט: "איר דארפט אים

המשך אויף זייט 3

פרעג מיין קינד

ברעג מיין קינד

קינדער פרעגן, מלמדים ענטפערן

שאלה: מיר שטייען שוין ביים זיך געזעגענען פונעם הייליגן יום-טוב חנוכה וועלכע איז אזוי שנעל אדורכגעלאפן. ווי אזוי קען איך ממשיך זיין דעם ליכטיגקייט אויף א גאנץ יאר?

פון דאנקן צי ביי שמונה-עשרה אדער ביים בענטשן, אזוי אויף יעדע ברכה ווי א געווענליכע שהכל האסטו א געלעגנהייט ביי די ברכה צו לויבן און דאנקן דעם באשעפער. אויך דורכן טאג רעדט צום באשעפער מיט זיין אייגענעם שפראך אויף אלעם גוטס, וואס דער באשעפער האט דיר געשענקט, אזוי וועסטו ממשיך זיין די ליכט פון חנוכה יעדן טאג פון יאר.

(ב) נאכן צינדן די אכט טעג און הנאה האבן פונעם הייליגן יום טוב חנוכה גלוסט זיך צו צינדן נאך א נינטע, א צענטע און קיינמאל נישט ענדיגן צינדן. אבער ר' נתן זאגט, גיין, דארפסט מער נישט און דו טארסט מער נישט צינדן, ווייל יעצט נעמט יוסף הצדיק - וועלכער איז משיח - איבער די געוואלדיגע אמת'ע ליכט וואס דאס איז בעצם די ליכט וואס גייט שיינען ווען משיח וועט קומען, און גיין, יעצט קען מען עס נאך נישט אנצינדן, יוסף הצדיק ביי די גאולה, וועט צינדן און אויפפלאקערן דעם ליכטיגן אמת פאר אלעמען. אזוי אויך זאגט ר' נתן אז אויב מיר וועלן ווייטער צינדן וועט עס זיין

תשובה: פון צווישן די שורות קען מען זען אז דו ביסט א אינגל מיט יראת שמים, א אינגל וואס זוכט און שטרעבט צו זיין גאנט צום באשעפער.

ר' נתן איז זיין גרויסן ספר לקוטי הלכות האט עטליכע געדאנקן פאר דיר און פאר אנדערע קינדער וועלכע באדערט זיי די פראגע וויאזוי צו אנהאלטן די ליכט פון חנוכה און הודאה? מיר וועלן ברענגען נאר איין ברעקעלע.

(א) יא צדיק'ל, דו קענסט עס ממשיך זיין יעדן טאג דורכן דאנקן דעם באשעפער פון טיפעניש פון הארץ, ביים דאווענען שמונה-עשרה ביי די ברכה פון מודים. עס איז פדאי זאלסט אינזין האבן די ווערטער וואס דו זאגסט ארויס פון זיין מויל, מודים אנהנוו לך... על נסה שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל עת ערב ובקר וצהרים... ברוך אתה ה' הטוב שמך ולך נאה להודות.

ווען אימער דו קומסט אן צו א ברכה

צו אַ גרויסע פייער, אַ רבוי אור, מיר דארפן זיך האלטן צו די אַכט קליינע ליכטעלעך און דאס איז דאס. (לויט הודאה ו' אות ל"ד-ל"ה).

יעדן טאג זאגן מיר דעם קאפיטל 'מזמור לתודה', ווי עס ווערט געברענגט אין שלחן ערוך אזוי צו טון, דער קאפיטל איז אזוי ווי א קרבן תודה, ווייל דער באשעפער מאכט אונז דאך יעדן טאג סיי באהאלטענע און סיי אפגענע נסים מיט וואונדער, נאר מיר באמערקן נישט אלעמאל, דעריבער זאגן מיר

יעדן טאג 'מזמור לתודה' צו דאנקן און לויבן השם יתברך און מיט דעם זענען מיר ממשיך די שעשועי עולם-הבא וואס דאס מיינט דאנקן צום בורא, און דאס איז טאקע די ליכט פון חנוכה.

(ד) א מורא'דיגע חידוש שרייבט אונז ר' נתן, אז דורך דעם וואס א איד דאנקט דעם באשעפער אין זיין צרה, ער טרעפט דארט עפעס א שפאלט פון ברייטיקייט א הרחבה אין דער צרה און ער דאנקט דעם באשעפער אויף דעם, דאס איז ממש א בחינה פון חנוכה.

צו אריינשיקן א שאלה, רוף דעם טעלעפאן ליין און פרעג דיין שאלה אויף קנעפל 5

המשך פון זייט 1

דער ריינער קוואל

זייער דאנקען ווען נישט ער וואלט פון מיר קיין בלעטל שמות נישט געבליבן.

ר' נתן פאר זיין פטירה האט געזאגט צו זיינע תלמידים: "איר דארפט זיך האלטן אינאיינעם מיט גרויס ליבשאפט". פלוצלינג האט ער זיך אנגערופן און געפרעגט: "חז"ל זאגן אז חדש טבת איז געשען דריי צרות, וואס זענען די דריי צרות? ווער ווייסט?" די תלמידים האבן נישט געדענקט וואס די צרות זענען.

האט ר' נתן זיך אנגערופן צו זיי איך וועל אייך זאגן: "א" עזרא הסופר איז נפטר געווארן (ב) די הייליגע תורה איז איבערגעשריבן געווארן אויף גריכיש. (ג) די מויערן פון ירושלים זענען צעבראכן געווארן."

רופט זיך אן ר' נתן מיט דעם לשון: "נו אז עזרא

הסופר גייט אועק און טרייף פסול איז זיך מתגבר אזוי פיל ווי עס איז היינט דא טויזנטער טרייף פסול, נאר איך האף אז איין בלעטל פון ספרי רבנו וועט זיין א תקון אויף אלדינג, נו, זאג איך אייך אן אז אייער עובדא זאל זיין איר זאלט דרוקן די ספרים, איר זאלט זיין שטארק מיט געלט מיט רצון און מיט טרחא". יעדעס קינד קען מתפלל זיין צום באשעפער אז עס זאל זיין יפוצו מענינותיה חוצה, אז דער ליכט פון הייליגן רבי'ן און פון זיין גרויסן תלמיד ותלמידי תלמידי זאל שוין אנטפלעקט ווערן אויף דער וועלט.

דער אויבערשטער זאל העלפן אז אלע צרות זאלן שוין ווערן איבערגעדרייט צו ששון ושמחה, מען זאל זען מיט די אויגן דער צוזאג פון וואנכי אעלה גם עלה במהרה בימינו אמן.

גלייך צום רבין

דער הייליגער ר' נתן איז גסתלק געווארן פרייטאג פארנאכט'ס, אזוי ווי עס פאלט אויס דאס יאר, מ'האט נאך געקענט מאכן דעם לויז, אבער זייער שווער, דעריבער איז ער געבליבן אויף שבת נאך פארן באערג'דיגן. דעם טאג פרייטאג צונאכט'ס

וויילאנג ר' נתן איז נאך גישט געקומען צו קבורה, אין די זעלבע צייט האט רבי נפתלי - וועלכער האט געוואוינט אין אומאן, געהאט א הלום, ער האט געזעהן ווי ר' נתן לויפט, האט ער אים געפרעגט "וואו לויפטו?" זאגט אים ר' נתן "איך" - גלייך צום רבין!

פלעגט ר' אברהם ר' נחמ'ס פארציילן די מעשה און רעדן איבער די גרויסקייט פון ר' נתן, אז נאך איידער ער איז געקומען צום קבורה איז ער שוין געווען ביים רבין! די קבורה איז דאך געווען מוצאי שבת, און נאך איידער ער איז געקומען לקבורה איז ער שוין געווען ביים רבין!

רבי נתן האט געזאגט; "איך, גלייך צום רבין!" וואס איז די לשון "גלייך צום רבין"? פלעגן אונזערע לייט זאגן; "ר' נתן איז געווען - ביים לעבן "גלייך צום רבין"! איז ווי קען מען גיין נאכן הסתלקות? גלייך צום רבין!

פון וואנעט האט זיך גענומען דאס? נאר עס איז דא א לשון אין זעהר הקדוש 'כפום מה דאתדבק בר נש בהאי עלמא' - אזוי איז ער 'בעלמא דאת', לויט ווי דער מענטש איז זיך מתדבק אין דער וועלט - אזוי איז ער דארט אויבן!

רבי נתן איז זיין גאנץ לעבן געווען "גלייך צום רבין", "גלייך צום רבין", ער האט אוועק געלייגט אינגאנצן זיין מוח! אפילו אין זיין לערנען טראץ

וואס ער איז פון פריער שוין געווען א גאון בנגלה, אבער ס'איז אלץ געווען אויפן דרך פונעם רבין, איז דאס א אנדערע תורה! ס'שטייט אין זעהר הקדוש אז די תורה וואס מ'לערנט לשמה איז אזא סארט תורה וואס עס גייט אזוי הויך, און דער אויבערשטער איז זיך משתעשע מיט די תורה, ס'איז דא מלאכים וואס זיי ברענגען די תורה פאר השם יתברך, און דער אויבערשטער האלט דאס ביי זיך!

ר' נתן איז טאקע געווען א גאון פריער אויך, מ'זעט דאך אז אין דער טאג פון זיין הסתלקות האט ער געבעטן 'כל טוב' - דעם תנ"ך אין דעם טאג האט ער אויך אסאך געלערנט, - דאס איז טאקע אן אנדערע סארט לערנען, וויבאלד ער האט פארזוכט דעם טעם פון צדיק, און פארזוכט זיין אמת. דער רבי האט געזאגט: "איך האב אסאך אמת אין אייך אריינגעבראכט!"

איז דאס א אנדערע לערנען!

אזוי אויך האט ר' נתן געזאגט; "איך האב אויסגעהוילט מיין מוח אינגאנצן, געהערט א ווארט פונעם רבין - דאס איז מיין מוח, נאך א ווארט - האב איך נאך אביסל מוח! אז א מענטש איז אזוי "גלייך ביים רבין" ביים לעבן - איז ער נאכן פטירה אויך "גלייך צום רבין"! דאס איז א געוואלדיגע גרויסקייט.

(לויט א שיחה פון ר' לוי יצחק בענדער ז"ל)

זוער זייל גיין הויפן בייגענערער?

איר ווילט הערן
וויאזוי עס
קוקט אויס זיין
סדר היום?
אינמיטן נאכט
ביי חצות גיט
זיך ר' זושא א
ווארף אראפ
פון בעט און
שרייט: "זושא
זושא הייב
זיך שוין אויף!"

אזוי ווי ר' נתן איז געווען צווישן די מתנגדים, איז אים געווען זייער שווער זיך צו מקרב זיין צו די חסידים, ר' נתן איז געזעצן קעסט ביי זיין שווער צוויי יאר, ווען די צוויי

דאס איבעריגע וועסטו שוין שלאפן אין קבר!
אזוי שילדערט ער פאר ר' ליפא און ר' נתן די געוואלדיגע עבודות פון ר' זושא. ר' נתן האט דאס אלעס געהערט האט זיך אים זיין הארץ אנגעצינדן צו פארן צו די תלמידי הבעל שם טוב, ער איז געפארן צו ר' מרדכי קרעמענין, צום בארדיטשױבער רב און נאך צדיקים.

יאר האט זיך געענדיגט איז ער געגאנגען עסן ביי זיין טאטנס טיש, דארט אין יענעם שטאט איז ער געווארן א חבר מיט ר' ליפא, דער ר' ליפא איז געווען א ווארימער חסיד, ער פלעגט זיך טענהן מיט ר' נתן אז די חסידים זענען אמת'ע ערליכע אידן, עס לוינט נאנט צו ווערן מיט זיי.

איינמאל איז ר' נתן געזעצן ביי א סעודת מלוה מלכה מיט תלמידים פון בארדיטשױבער רב, עס איז נישט געווען קיין בייגעלעך זיך צו קענען וואשן צו די סעודה, האבן די תלמידים געמאכט א גורל ווער עס זאל גיין איינקויפן בייגלעך, און... דער גורל איז אויסגעפאלן אויף ר' נתן, ער זאל גיין קויפן די בייגלעך.

איינמאל איז געקומען א איד פון האניפאלע קיין נעמירוב דארט וואו ר' נתן האט געוואוינט, די אידן אין נעמירוב האבן מקיים געווען הכנסת אורחים מיט דעם איד, מען האט אים געגעבן צו עסן און טרינקן. דער אינגערמאן האט זיך געוואשן נטילת ידים ווי אן ערליכער איד און געמאכט א ברכת המוציא מיט אן ערנסקייט, ר' ליפא מיט ר' נתן שטייען און באטראכטן דעם אינגערמאן עס איז זיי זייער געפאלן וויאזוי ער פירט זיך אויף, פרעגן זיין אים: "דו קענסט רבי ר' זושא?" "זיכער קען איך אים!" ענטפערט דער איד: "איך גיי אסאך אריין צו אים אין שטוב, מיין גאנצן התעוררות צום דינען דעם אויבערשטן האט איך באקומען פון אים!"

ר' נתן לאזט זיך ארויס אויף די בארדיטשױבער גאסן, ער שפאצירט און הייבט אן צו טראכטן פון זיינע שוועריקייטן וואס ער גייט אריבער, ר' נתן איז געווען א נשמה וואס האט זיך געווארפן אין אים עליות און ירידות אפילו נאכדעם וואס ער איז געווארן מקורב צום דרך הבעל שם טוב. עס איז אים אריין א הרהור תשובה, ער רעדט צו

העכער ער גייט ארויף אלץ פאלט ער שטערקער אראפ, ביז ר' נתן איז ארויף זייער זייער הויך אויף די העכסטע טרעפּל אָבער דעמאלט האט ער געגעבן אַ טראַסקע אַראַפּ... אז ער האט זיך מער נישט געקענט אויפהייבן...

ער זעט פּלוּצלינג איינעם אין חלום, אַ אינגערמאן קומט צו צו אים און זאגט אים: "דראַפּע זיך און האַלט זיך..". דאס מיינט, "קריך ווייטער ארויף און האַלט זיך פּעסטי!"

דאס איז געווען איין יאר פאר ר' נתן איז נתקרב געווארן צום רבי'ן. שפּעטער ווען ער איז דאס ערשטע מאל געקומען צום רבי'ן האט ער גלייך דערקענט דאס פנים, "דאס איז דער איד וואס האט מיר געזאגט דראַפּע זיך און האַלט זיך".

זיך און זאגט: "פארדעם בין איך באשאפן געווארן אויף דער וועלט צו קויפן בייגלעך?" ר' נתן גייט אריין אין אן עזרת נשים, ער זוכט אַ ליידיגן אַרט, ער נעמט אַ תהלים און הייבט אָן זאָגן און זאָגן ביז ער קומט אָן צו קאפיטל נו"ן, ער פאלט אראפ אויף דער ערד און קוילערט זיך פון גרויס צער. ר' נתן איז געווען אַ גרויסע נשמה, וואס איז אריבער אויף אים עליות מיט ירידות. אזוי ווי מען זעט אויף ביי דוד המלך וואו ער שרייט אין ספר תהלים "טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבֿלת שטפתני" איך בין איינגעזינקען אין א טיפע בלאטע איך קען זיך נישט אויפהייבן, איך בין אין א טיפע וואסער, איך ווער דערטראנקען!! ר' נתן איז איינגעשלאפן! ער שלאפט! אינמיטן

שלאף זעט ער אין חלום אַ גרויסער לייטער וואס גייט פון דער ערד ביזן הימל, אזוי ווי דער לייטער פון יעקב אבינו, ר' נתן גייט ארויף אויפן לייטער און פאלט אראפ! ער שטעלט זיך אויף און גייט ארויף אביסל העכער, ווידער פאלט ער אראפ, אזוי איינמאל און נאכאמאל, ווי

טרעף צען חילוקים אין די בילדער וואו מען זעט די מארק אין שטאט ברסלב.

לעובדא ולזעשר

רבי חיים בנימין ווערטהיימער ז"ל

עס טרייסלט די האנט און ווייטאגט דאס הארץ, ווען מיר דארפן נעמען די פענע און שרייבן די ווערטער ר' חיים בנימין זכרוננו לברכה... ווי נעמט מען די שטארקייט? וואס זאל מען שרייבן? פון וואו הייבט מען אן? ווער קען דען שרייבן און רעדן וועגן דעם ערליכן געטרייען ברסלב'ער חסיד וועלכער האט געהאט איינגעבאקן אין זיין הארץ טיף דער הייליגער רבי... נאר דער הייליגער רבי...

אויף יעדע פראגע, יעדע אומקלארקייט, יעדע נעפל, אלעס איז געווען קלאר און דייטליך ביי אים. "עס איז דא א צדיק... עס איז דא א רבי... ס'איז קלאר פארהאן תקוה צו ווערן נאנט צום באשעפער, פאר יעדן איד אין יעדן מצב..."

ווער עס האט זיך נאר איינגעהערט אין זיינע שמועסן איז קלאר געווארן אז ווי מער מען איז נאנט צו דעם לעבעדיגן צדיק, דער הייליגער רבי, אלס מער ווערט מען נכלל אין נצח נצחים, מען בלייבט אויף אייביג, דעריבער פאלן אוועק אלע זארגן, אלע פראבלעמען, אלע שוועריגקייטן. דא אויף דער וועלט פינקלען אלע סארטן קאלירן פון טבע וועלכע שרייען אויס יאוש, אומקלארקייט, פחד, אבער אז מען דיפעט אויף דער שטארקייט פון אט דעם רחמנות'דיגן צדיק - דער נחל נובע מקור חכמה וועלכער האט גענומען אויף זיך די מי אונז צו פאררעכטן און ברענגען צום שענסטן תכלית פאלן אוועק אלע זארגן אין עמקי תהומות.

דער סדר העולם איז אז מענטשן זענען מסודר מיט א דאקטאר, יועץ, באנקיר, אדוואקאט, פסיכיאטער, מחנך, ווען אימער מען האט א פראבלעם זוכט מען אפיר איינער וואס זאל אים ארויסהעלפן.

ר' חיים בנימין האט געהאט נאר איין אדרעס: דער הייליגער רבי! פאר יעדע סארט חינוך פראגע, שלום בית, פרנסה, עצות, מלחמות, מחלוקת, און וואס נישט, איז ביי ר' חיים בנימין געווען קלאר ווי דער טאג צוגעצייכנט אין ליקוטי הלכות א.א.וו. מיט איין איינציגן תירוץ: "דורכן צדיק וועסטו ווערן נאנט צום באשעפער און דיין פראבלעם איז געלעזט..." און דער תירוץ איז געווען אזוי קלאר פאר די אויגן, אז מען איז ארויסגעקומען אויף דער גאס און געגעבן א שמייכל מיט איין שאלה וואס איז יא געבליבן, "וואס?" וואס גייט פאר מיט די אלע מענטשן ארום, זיי ווייסן נישט פון הייליגן רבי'ן און זיינע דייטליכע, ליכטיגע עצות?

אצינד אז ר' חיים בנימין איז ליידער מער נישטא מיט אונז וועלן מיר ווייטער בעז"ה פרובירן זיך אנקלעפן און קלאמערן אין די געוואלדיגע הייליגע ספרים פון הייליגן רבי'ן מיט די ליכט וואס מיר האבן זוכה געווען צו הערן ביי די שיעורים פון ר' חיים בנימין ז"ל, זאל ער זיין פאר אונז א מליץ יושר אז די צדיקים זאלן שוין אויפזוכן אונזערע נקודות טובות אזוי ארום וועט אונזער שלעכטס זיך אפשיילן און אונזער טוב וועט זיך אנטפלעקן און דער גואל צדק וועט אונז באלד אויסלייזן און ברענגען אלע אידן צום רעכטן תכלית, אמן ואמן.

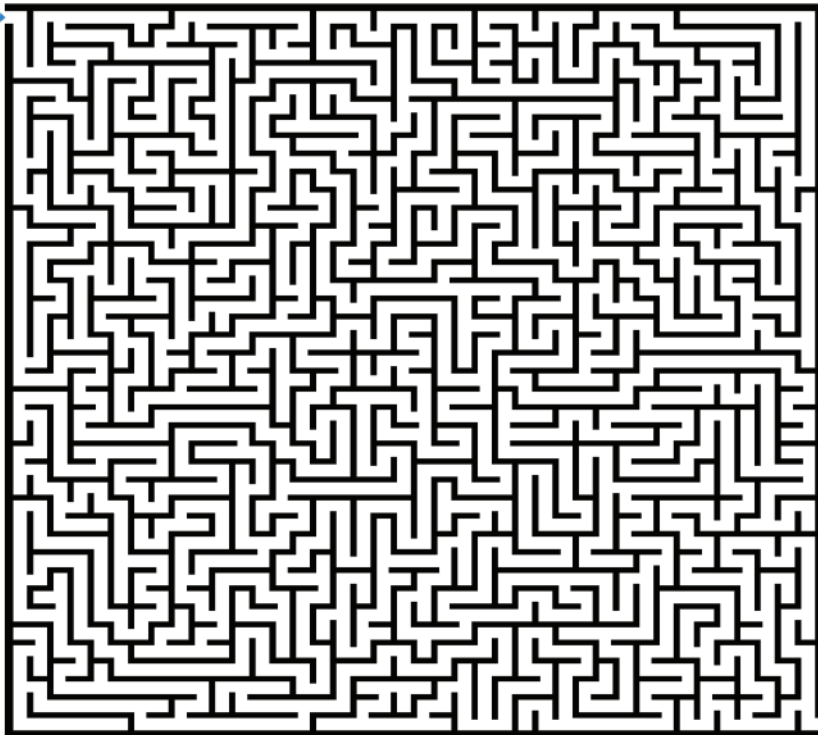
המשך פון די לעצטע זייט

דערהייבן זיך העכער די שלעכטע מחשבות, מיר טראכטן גוטע ריינע געדאנקען, מיט שטארקייט און זעלבסטשאין, שאפן מיר א געוואלדיגער תענוג און נחת פארן באשעפער! און דאס איז ביי אים גאר גאר טייער. לאמיר גוט געדענקען אז דער באשעפער לאזט אונז זיך ספראווען מיט א נסיון פון אט די אומריינע מחשבות כדי מיר זאלן זיך שטארקן איבער זיי מיט ריינע מחשבות און זיי זיגן און דער אויבערשטער האט דערפון גאר א גרויסע נחת רוח. (לויט תורה רנ"ל)

דער מלך מלכי המלכים לאזט צומאל עס זאל אונז אריינדרינגען אין מלך צוויי סארטן מחשבות. ביים דאווענען און ביים לערנען און סתם אזוי אין א גרינעם מיטוואך. דער באשעפער פון אויבן קוקט מיט הנאה צו זען די גרויזאמע מלחמה צווישן די ריינע און אומריינע מחשבות. צענדליגע מאל קוקט אונז אויס אז די אומריינע מחשבות גייען אט אט געווינען איבער די ריינע געדאנקען, די הייליגע מחשבות. אבער פלוצלונג נאכן זיך שטארקן ווערט אלעס איבערגעדרייט, אז מיר זענען זיך מחזק און

לאמיר זען ווי שנעל דו ביסט מצליח אנצוקומען צו רבי נתן'ס ציון לרגל זיין יארצייט

סיפורי מעשיות מעשה י"ג - די זיבן בעטלערס 9

און זיי האבן גומר געווען [געענדיגט] די שמחה פון דעם טאג, און זיי האבן דערנאך איבערגעגעבן עכטיגט - אינדערפרי האבן זיי זיך ווידער דערמאנט - און האבן געבענקט וכו', נאך דעם 'בעטלער' וואס ער האט געהאט א 'קרומען-האלז'.

דערווייל קומט ער אריין, און זאגט: "איך בין דא וכו' - פריער האב איך געבענטשט, אז איר זאלט זיין אזוי-ווי איך - היינט שפענק איך איך 'דרשה-געשאנק', אז איר זאלט זיין אזוי-ווי איך.

איר מיינט, אז איך האב א 'קרומען-האלז' - איך האב גאר קיין 'קרומען-האלז' נישט - אדרבא, איך האב זייער א 'גלייכן-האלז', זייער א 'שיינעם-האלז' - נאר ס'איז פארהאנדן הכלי-עולם (דהיינו: נארישקייט פון דער וועלט) - און איך וויל גאר קיין שום דוך [הבל], אין דער וועלט נישט אריינלאזן.

און דעריבער האט ער א פנים, ווי א 'קרומער-האלז' - ווארן ער פארקומט דעם האלז פון די הכלי-עולם - און ער וויל גאר קיין שום דוך [הבל] אין דער וועלט, נישט אריינלאזן.

און דער ווייל קומט ער אריין, און זאגט: "איך בין דא וכו' - פריער האב איך געבענטשט, אז איר זאלט זיין אזוי-ווי איך - היינט שפענק איך איך 'דרשה-געשאנק', אז איר זאלט זיין אזוי-ווי איך.

איר מיינט, אז איך האב א 'קרומען-האלז' - איך האב גאר קיין 'קרומען-האלז' נישט - אדרבא, איך האב זייער א 'גלייכן-האלז', זייער א 'שיינעם-האלז' - נאר ס'איז פארהאנדן הכלי-עולם (דהיינו: נארישקייט פון דער וועלט) - און איך וויל גאר קיין שום דוך [הבל], אין דער וועלט נישט אריינלאזן.

און דעריבער האט ער א פנים, ווי א 'קרומער-האלז' - ווארן ער פארקומט דעם האלז פון די הכלי-עולם - און ער וויל גאר קיין שום דוך [הבל] אין דער וועלט, נישט אריינלאזן.

אז איר זאלט זיין אזוי-ווי איך - היינט שפענק איך איך 'דרשה-געשאנק', אז איר זאלט זיין אזוי-ווי איך.

איר מיינט, אז איך האב א 'קרומען-האלז' - איך האב גאר קיין 'קרומען-האלז' נישט - אדרבא, איך האב זייער א 'גלייכן-האלז', זייער א 'שיינעם-האלז' - נאר ס'איז פארהאנדן הכלי-עולם (דהיינו: נארישקייט פון דער וועלט) - און איך וויל גאר קיין שום דוך [הבל], אין דער וועלט נישט אריינלאזן.

און דעריבער האט ער א פנים, ווי א 'קרומער-האלז' - ווארן ער פארקומט דעם האלז פון די הכלי-עולם - און ער וויל גאר קיין שום דוך [הבל] אין דער וועלט, נישט אריינלאזן.

איך דער מדינה הערט מען דאס 'קול-יללה', מוזן זיי אלע קלאגן כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט] - און אזוי אין דער אנדערער מדינה, איז אויך אזוי - און איין מדינה פון דער אנדערער, איז ווייט טויזנט מייל.

בְּכֵן [דעריבער], אז איר זענט אזוינע חכמים אין 'מוזיקא' (דהיינו: איר קענט שפילן און זינגן) - העלפט זע די צוויי מדינות, אדער מאכט כאטשע נאך דאס 'קול' (דהיינו: דאס 'קול-יללה') וואס מ'הערט דארט, מאכט נאך דאס קול).

האבן זיי צו אים געזאגט: "וועסטו אונז אהינפירן?" - האט ער געזאגט: "יאה", איך פיר אייך אהין".

האבן זיי זיך אויפגעהויבן אלע אהינצוגיין. זענען זיי געגאנגען, און זיי זענען אהינגעקומען (דהיינו: צו איין מדינה פון די צוויי מדינות הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט]).

ווי ס'געקומען נאכט, איז געווען אזוי-ווי תמיד [שטענדיג], זיי האבן אלע אנגעהויבן צו קלאגן, און די חכמים האבן אויך געקלאגט - (האבן זיי שוין געזעהן: אז זיי קענען זיי נישט העלפן).

האט ער צו זיי געזאגט (דהיינו: דער וואס האט געהאט א 'קורמען-האלז', האט געזאגט צו די חכמים הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט]): "על-כל-פנים, זאגט מיר, פון וואנעט איז דאס 'קול-יללה' וואס מ'הערט דארט, פון וואנעט איז דאס קול?" - האבן זיי צו אים געזאגט: "און דו ווייסט?" - האט ער געענטפערט: "איך ווייס יאה".

מיט זיין קול, אזוי-ווי דאס 'כלי-שיר'. און דער האט זיך בארימט: "ער קען מאכן מיט זיין קול, אזוי-ווי עטליכע 'כלי-שיר'".

און דער האט זיך בארימט: "אז ער קען מאכן מיט זיין קול, אזוי-ווי א 'פויק' פונקט, גלייך ווי מ'פויקט".

און דער האט זיך בארימט: "ער קען מאכן מיט זיין 'קול', אזוי-ווי מ'שיסט אויס פון א 'הורמאטעס' [ביקס]".

און איך בין דארט אויך געווען (דהיינו: דער מיט דעם 'קורמען-האלז', וואס ער דערציילט דאס אלץ).

האב איך מיך אנגערופן, און האב צו זיי געזאגט: "מיין קול איז בעסער פון אייערע קולות" - והא-ראיה, ווארן אז איר זענט יא אזוינע חכמים אין 'מוזיקא' [מוזיקה], העלפט זע די צוויי מדינות.

ווארן ס'איז פארהאנדן צוויי מדינות, און די צוויי מדינות זענען ווייט איינער פון דער אנדערער, טויזנט מייל - און דארט אין די צוויי מדינות, אז ס'קומט די נאכט, קען מען נישט שלאפן - ווארן אז ס'ווערט נאכט, אזוי הייבן זיי אלע אן צו קלאגן מיט א 'קול-יללה', אנשים ונשים וטף.

ווארן ביינאכט, הערט מען דארט א 'קול-יללה' זייער (דהיינו: א וויינענדיג קול פון קלאגן) - און מחמת [צוליב] דעם מוזן זיי אלע דארט אנהייבן צו קלאגן, מאנען [מענער], און ווייבער, און קליינע קינדער - אז ס'זאל ליגן א 'שטיין' וואלט ער 'צוגאסן געווארן.

און אזוי פירט זיך אין די צוויי מדינות - ווארן

לאמיר זיך פאר הערן

די דרייצנסטע מעשה - די זיבן בעטלערס (9)

- 1. מיט וואס איז די קול פון דעם בעטלער בעסער פון זייערע?
 - ווייל זייער קול איז שטילער
 - ווייל זייער קול איז מער הייזעריג
 - ווייל זיי קענען נישט העלפן די צוויי מדינות
- 2. וואו ווייט זענען די צוויי מדינות איינס פון די אנדערע?
 - פינעף הונדרעט מייל
 - טויזענט מייל
 - א תחום שבת
- 3. וואס געשעהט ביינאכט ביי די צוויי מדינות?
 - די עלטערע מענטשן קלאגן מיט א וויינעדיגע קול
 - די ווייבער און קליינע קינדער קלאגן מיט א וויינעדיגע קול
 - מענער ווייבער און קינדער קלאגן מיט א וויינעדיגע קול
- 4. וואס איז געשען צו די חכמים ווען זיי האבן געהערט די קלאגן פון די מדינה?
 - זיי האבן געזאגט אז זיי האבן א עצה זיי צו העלפן
 - זיי האבן אויך אנגעהויבן קלאגן
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- 5. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 - יא
 - נ"ן
 - א חלק

- א. ווי אזוי איז געווען באמת די האלדז פון דעם פערטן בעטלער?
 - א קרומער האלדז
 - זייער א גלייכע האלדז
 - זייער א גלייכע און א שיינע האלדז
- ב. וואספארא קול האט דער בעטלער געהאט?
 - א הייזעריגע קול
 - א פשוטיע קול
 - זייער א וואויל קול
- ג. פון וועמען האט ער א הסכמה?
 - פון די מדינה וואס לעבן חיים טובים
 - פון דעם אמת'ן איש חסד
 - פון די מדינה וואס אלע זענען חכמים אין מוזיקא
- ד. וויפיל חכמים רעכנט דער רבי אויס וואס האבן זיך בארימט מיט די חכמה פון נגינה?
 - דריי
 - זיבן
 - צען
- ה. וועלכע קולות איז דער רבי מפרט אז זיי קענען עס נאכמאכן?
 - א פויק און א פידל
 - א פויק און א פייפער
 - א פויק און וואו משיסט פון הורמאטעס

טיפער געטראכט

ווען האט דער רבי דערציילט פון דעם בעטלער וואס האט א קדומע האלדז?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

"בַּעֲבֹקֶט אֶון גְּלֹסֶט תְּמִיד. אֶון סַע גַּיִט גָּאָר אוֹיס" ביי וועלכע מעשה נאך ווערט דערמאנט "בענקען" און וועלכע נאך לשונות שטייט דארטן וואס ביי אונז ווערט דאס נישט דערמאנט? אין די ערשטע מעשה: בַּעֲנֻקֶען אֶון וְעֵלִין אֶון הָאֶפִּין (דער משנה למלך), - אין די צווייטע מעשה: דָּעַר בֶּן מִלְךָ האט זייער גיבנעקט

דער געווינער אויף די זיבן בעטלערס נומער 7 איז
הילד החשוב נחמן בעק, בית שמש

א פרייליכע זיג

ווען די צווייטע איז שוין באלד א געווינער. פלוצלונג כאפט דער קעניג שאק און וואונדער, ווען איין חיה וועלכע איז שוין כמעט געפאלן צום טויט, האט זיך געשטעלט מיט שטאלץ אויף די פיד פיס און ארויפגעשפרינגען אויף די שטארקע חיה און איר באזיגט אויף אלעמאל.

דער קעניג רייבט זיך די הענט מיט פרייד: "ווי געשמאק צוצוזען אזא מלחמה מיט די אייגענע אויגן. ס'איז געוואלדיג צו זען די חיה וואס האלט ביים זיך אויסלאזן שטארק זיך אזוי און געווינט מיט אזא נצחון. זי גייט

אויף ארויף און געווינט דעם שפיל, טראץ די קלעפ וואס זי כאפט. איך האב אזא נחת צוצוזען אזא שפיל, דאס דערפרייט מיר אזוי שטארק צו זען און מיטהאלטן פון דער נאנט".

דער הייליגער רבי לערנט אונז מיט דעם משל, די געוואלדיגע שמחה וואס דער באשעפער האט ווען מיר שטארקן זיך ביים דאווענען אויף אונזערע פרעמדע געדאנקען, די שלעכטע מחשבות וואס דרינגען אריין אן רשות אין אונזער מוח. די טמאנע חיות ווערן פאררעכנט פאר שלעכטע און אומווערדיגע מחשבות, טהור'ע חיות ווערן גערופן אונזערע הייליגע מחשבות.

המשך אויף זייט 8

צום רבינו'ס משלים

דער האר איז גערופן געווארן צום גרויסן פאלאץ פונעם קעניג. "הער מיר צו מיין טייערער האר", זאגט אים דער קעניג, "קומענדיגן דינסטאג האב איך א פרייע טאג פון מיינע קעניגליכע ענגים, מיט וואס קען איך דורכפירן דעם טאג מיט עפעס אינטערעסאנטס? האסט עפעס א געדאנק, עפעס וואס זאל מיר דערפרייען?

א זאך וואס קען מיר באנעמען און אויפהייטערן?" דינסטאג בייטאג זיצט זיך דער קעניג אין זיין הערליכן גארטן, אינאיינעם מיט זיינע הויכגעשעצטע

הארן. אויפן ריזיגן פלאטפארמע וועלכע שטייט אינמיטן גארטן, געפונען זיך עטליכע ריזיגע פארציקנדע הויכע חיות. דער רינדע מעמד הייבט זיך אן. די חיות הייבן זיך אן שטויסן איינע די צווייטע, לויפן און בריקען, אנטלויפן און שרייען, שפרינגען און פאלן. ליארמען און קנאקען, איינע געווינט דאס צווייטע. איין חיה איז כמעט געפאלן

הגליון נתנדב ע"פ הרה"ח ר' חיים בנימין ז"ל בן יב"ח"ו הרה"ח ר' גרשון שליט"א

הגליון נתנדב ע"פ הרה"ח ר' מרדכי יעקב ראטנבערג הי"ד פרג' הולדת בנו למזל טוב

הגליון נתנדב ע"פ הרה"ח ר' שמואל בנימין ברוין הי"ד פרג' הולדת בנו למזל טוב